

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. dotyczącej pomocy państwa, którą Włochy zamierzają udzielić Cantieri Navali Termoli SpA [nr C 48/2004 (ex N 595/2003)]⁽¹⁾, w której Komisja uznała za pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc operacyjną przewidzianą w art. 3 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego⁽²⁾, którą Włochy zamierzały przyznać skarżącej w odniesieniu do statku C.180 (dawny C.173), i w której Komisja odmówiła przedłużenia o dziesięć miesięcy terminu dostawy statku, stwierdzając że przyczyny opóźnienia wskazane przez skarżącą (wpływ wydarzeń z dnia 11 września 2001 r. w Nowym Jorku, konieczność zmian technicznych, wystąpienie klęsk żywiołowych) nie spełniły wymogów przepisu art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi:

- a) Uchybienie formalne polegające na braku uzasadnienia w odniesieniu do:
- twierdzenia, że wydarzenia z dnia 11 września były bez związku przyczynowego z niniejszą sprawą. W tym zakresie uznano, że w przeciwieństwie do sektora budowy statków wycieczkowych, sektor budowy statków, w którym skarżąca działa — mianowicie sektor budowy chemikaliowców i tankowców — nie ucierpiał wskutek tych wydarzeń;
 - twierdzenia, że nie wykazano wpływu klęsk żywiołowych, które dotknęły obszar, na którym działa skarżąca;
 - konieczności wprowadzenia zmian technicznych do konstrukcji.
- b) Oczywisty błąd w ocenie faktów, które państwo włoskie przytoczyło w celu uzasadnienia i udowodnienia nagłego przerwania programu prac, poprzez nieuzasadnione rozróżnienie między rynkami chemicznymi a innymi sektorami okrętowymi w celu zastosowania przepisów wspólnotowych w tym zakresie, a także poprzez częściową, abstrakcyjną i oderwaną od kontekstu interpretację raportu przygotowanego przez instytut Clarkson Research w listopadzie 2003 r., któremu przyznano decydujące znaczenie bez przeprowadzenia praktycznej i opartej na dokumentach kontroli.
- c) Nadużycie władzy z uwagi na brak oceny na podstawie faktów i w związku z cechami i okolicznościami danej sprawy, czy przedłużenie jedynie o dziesięć miesięcy, o które zwróciła się skarżąca, mogło mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, a tym samym brak oceny zgodności rozpatrywanej pomocy operacyjnej ze wspólnotowymi regułami konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 28.12.2006, str. 53.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1540/98 w sprawie pomocy dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. L 202 z 18.7.1998, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2007 r. — Icuna.Com przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-71/07)

(2007/C 95/107)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgia) (przedstawiciele: J. Windey i P. de Bandt, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie unieważnienia postępowania przetargowego EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003 w zakresie części 2,
- ustalenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty i nakazanie Parlamentowi Europejskiemu wypłacenia odszkodowania na rzecz skarżącej za wszelkie szkody wyrządzone zaskarżoną decyzją oraz wyznaczenie bieglego w celu oszacowania tych szkód,
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 1 grudnia 2006 r. Parlament Europejski odrzucił ofertę skarżącą złożoną w ramach przetargu EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, część 2: treść emisji, mającego na celu stworzenie kanału telewizji internetowej Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾ i zawarł umowę z innym oferentem. W dniu 19 grudnia 2006 r. skarżąca wniosła do Sądu skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji⁽²⁾. W ramach postępowania w przedmiocie środków tymczasowych Prezes Sądu postanowił, tytułem środka tymczasowego i w zakresie, w jakim Parlament zawarł umowę zgodnie z decyzją z dnia 1 grudnia 2006 r., zawiesić wykonanie umowy. Po posiedzeniu, które odbyło się w ramach postępowania w przedmiocie środków tymczasowych, Parlament podjął w dniu 31 stycznia 2007 r. decyzję o unieważnieniu omawianego przetargu w zakresie części 2.

Skarżąca podnosi dwa zarzuty na poparcie swej skargi. Pierwszy zarzut oparty jest na bezprawności zaskarżonej decyzji ze względu na brak właściwości podmiotu, który ją wydał oraz z powodu naruszenia art. 101 rozporządzenia finansowego⁽³⁾. Skarżąca twierdzi, że żaden przepis prawa wspólnotowego nie pozwala instytucji zamawiającej na unieważnienie udzielenia zamówienia po podpisaniu umowy z podmiotem, któremu zamówienia udzielono. Ponadto skarżąca podnosi, że nawet gdyby przyjąć, że pozwana była właściwa do podjęcia zaskarżonej decyzji na podstawie art. 101 rozporządzenia finansowego, przepis ten nie pozwalałaby jej na unieważnienie części przetargu.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja zawiera braki w uzasadnieniu, gdyż nie pozwala ona na zrozumienie ani względów, które doprowadziły stronę pozwaną do ustanowienia tego środka, ani podstaw, na których strona pozwana się oparła, ani też powodu unieważnienia jedynie części przetargu, to jest wyłącznie części 2.

Poza stwierdzeniem nieważności decyzji z dnia 31 stycznia 2007 r. skarżąca żąda odszkodowania za wszelkie szkody, które poniosła w następstwie tej decyzji.

- (¹) Ogłoszenie o zamówieniu „Kanał telewizji internetowej Parlamentu Europejskiego” (Dz.U. 2006 S 87-91412).
 (²) Sprawa T-383/06 Icana.Com przeciwko Parlamentowi (Dz.U. 2007 C 20, str. 31).
 (³) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2007 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/07)

(2007/C 95/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, C. Blaschke, wspierani przez adwokata C. von Donata)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 7271 z dnia 27 grudnia 2006 r. w sprawie zmniejszenia przyznanej decyzją Komisji C(95) 2271 pomocy EFRR dla Programu Operacyjnego w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG II w regionach Kraju Saary, Lotaryngii i Zachodniego Palatynatu w Niemczech;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja zmniejszyła pomoc Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dla programu Operacyjnego Północnej Nadrenii — Westfalii w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG II w regionach Saarland, Lothringen i Westfalz.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 (¹), ponieważ brak jest prze-

ślanek zmniejszenia pomocy. W tym względzie podnosi ona w szczególności, że odstępstwa do indykatywnego planu finansowego nie stanowią istotnej zmiany programu. Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca podnosi, że Komisja wyraziła na to zgodę.

Skarżąca twierdzi ponadto, że zmniejszenie pomocy nie zostało odpowiednio uzasadnione. W szczególności podnosi ona w tym względzie, że nie został uzasadniony brak zastosowania zasady elastyczności w „Wytocznych w sprawie zamknięcia finansowego działań operacyjnych (1994-1999) funduszy strukturalnych” [SEK (1999) 1316].

Zakładając, że występują przesłanki obniżenia pomocy, skarżąca podnosi, że pozwana nie skorzystała z uprawnień dyskrecyjnych przysługujących jej w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była rozważyć, czy obniżenie pomocy EFRR wydaje się proporcjonalne.

W końcu zdaniem skarżącej naruszono zasadę partnerstwa.

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1980 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań Funduszy Strukturalnych pomiędzy nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2007 r. — IXI Mobile przeciwko OHIM — Klein (IXI)

(Sprawa T-78/07)

(2007/C 95/109)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: IXI Mobile, Inc (Redwood City, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Malynicz, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Jochen und Eckhard Klein GbR (Olching, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie R 796/2006-2, oddalającej odwołanie;
- obciążenie OHIM i drugiego uczestnika postępowania kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.